

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra En liden Bibel-Krønike for Børn og Menig-Mand

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 207. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1828_227C-txt-shoot-idm6954.pdf (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Der var paa den Tid en meget klog og tapper Konge i Preusen og Brandenburg, som man ansaae for et Vidunder, og kaldte Frederik den Eneste, men han læste slet ikke andet end Fransk, og Voltære var hans Afgud, og han regierede over i fyrretive Aar, saa i hans Rige fik den franske Oplysning et nyt Fæderneland, og fra hans Hovedstad, Berlin, udbredte den sig paa Tydsk til dem, der ikke kunde Fransk. Her i Norden var man længe vant til at læse, oversætte og efterligne, tydske Bøger, saa vi kunde umuelig undgaae at hjem søges ogsaa paa vort Moders-Maal med Spot over Troen, og Lov-Taler over den Franske Oplysning, der, efter Sigende, kunde gjøre Folk til Guder, som vidste Forskjel paa Godt og Ondt, og havde ingen 208Gud, end sige da en Frelser behov! Ligesom Børn vil gierne lege Store og have Lov til at raade dem selv, saaledes have vi af Naturen alle en barnagtig Lyst til at lade, som vi var vore egne Herrer, undskyldte vore Feil, og falde i Forundring over vor egen Dyd og Selv-Klogskab, og har end vi Danske lettere ved i alvorlige Ting at overvinde den Lyst, end andre Folk, saa er det derimod ei ganske uforskyldt, at de Fremmede kalde os hele Europas Abekatte, thi hvad man udenlands kalder klogt, kan neppe være saa dumt, vi jo, i det Mindste for et Øieblik, løfte det til Skyerne, og prøve paa at eftergiøre det. Saa gjorde vi da ogsaa med den Franske Oplysning, og der var egenlig kun een Mand som havde Mod til, i Herrens Navn, at skamme os ud derfor, som vi fortjende, det var Sællands Biskop, Nikolai Edinger Balle, som i alle Maader ærede den Christne Tro i Bespottelsens Dage, og skrev et Uge-Blad, han kaldte: Bibelen forsvarer sig selv, hvoraf alle danske Læsere kunde see, at hvad der gjaldt for splinterny Oplysning, var ikke andet end det gamle Hedenskabets Mørke, som Christendommen allevegne havde overvundet, men som nu, da Folk levede, saa de maatte ønske at kunne glemme baade Himmerig og 209Helvede, hjem søgte Christenheden som et Gienfærd.